

Reuzenrad

Schuilen tussen blinde muren
z'n hoelahoep ligt nog op straat
waar wel duizend schoten klinken
waar de waanzin wordt bevochten
dat hij lijdzaam ondergaat
Wangen die nog sporen dragen
van een doorsnee kinderpijn
gestruikeld over lege hulzen
spelend bij het landje pikken
met z'n vriendjes op het plein
De dag laat weer het kind verdwijnen
de honger kent geen fantasie
de maag zal nooit kunnen verteren
de leegte die zij niet kan stillen
of het nu oorlog is of niet
Hij weet niet anders of zijn wereld
is ook de wereld die van mij
waar tussen honger en het vluchten
je soms heel even kind mag wezen
want in een vlucht is't weer voorbij
Kind zijn in z'n fantasieën
draaiend in een reuzenrad
waar hij lachend in de wolken
steeds twee tellen weg kan vluchten
uit z'n kapotgeschoten stad
Mijn kind ik wil je laten weten
ooit was jouw vrede hier ook echt
toen kon je hier in vrijheid rennen
of met je vriendjes oorlog spelen
en wat je dacht worden gezegd
Jouw vrede ligt nu diep verscholen
onder de puinhoop van jouw stad
verlies de hoop niet, blijf maar dromen
jouw fantasie zal overwinnen
ooit draait hier echt een reuzenrad